SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 102. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 1, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 1-го ЧЕРВНЯ 1994. Ч. 102. РІК CI.

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ ОЖИВАЄ

Київ (УНІАР). — Тут 26-го травня на щотижневому економічному семінарі для журналістів керівник Світового банку Даніель Кауфман повідомив, що результати останнього дослідження фахівців Світового банку в Україні свідчать, що так званий український економічний парадокс веде до економічного піднесення держави. Загальний індекс реґулювання української економіки, який до 1993 року зменшувався, тепер неухильно зростає.

Кауфман розповів про результати наукових досліджень з проблем інфляції, монетарної політики, валютного реґулювання, впливу економічної політики держави на ефективність інвестиційних проєктів. Короткий звіт про ці дослідження буде опублікований.

В семінарі взяли участь заступники міністра економіки України Єхануров і Даниленко, а також начальник відділу економічного реформування Міністрерства Економіки Ботвінов і представники Кабінету Міністрів.

У СЛОВАЧЧИНІ ЗАСНОВАНО ОСЕРЕДОК НТШ

Пряшів, Словаччина (ММ). — У лютому ц. р. Осередок европейського НТШ з центром у Парижі заснував осередки у Польщі, а у травні — у Словаччині. Ці дві країни — перші в післякомуністичному світі, в яких засновано цю найдавнішу і найвизначнішу наукову організацію, яка минулого року відзначила своє 120-ліття.

В установчих зборах нової організації брало участь 15 вчених-україністів з Пряшева, Братислави та Свидника.

Микола Мушинка на початку виголосив доповідь про понад стодвадцятирічну діяльність НТШ. Детальніше він зупинився на його видавничій продукції. Найвидатніший твір НТШ, на його думку, є десятитомна „Енциклопедія українознавства", що вийшла під редакцією Володимира Кубійовича та Аркадія Жуковського в Парижі, та п'ятитомна англомовна „Енциклопедія України", завершена Данилом Струком у Торонто. Далі він зачитав проєкт статуту новозаснованого Товариства, згідно з яким в його члени може бути обраний науковець, який зробив вагомий внесок в науку.

Досі у Словаччині було двоє дійсних членів НТШ: фолкльорист М. Мушинка та історик Іван Ванат. На зборах було запропоновано трьох дальших дійсних членів: літературознавця Миколу Неврлого з Братислави, мовознавця Миколу Штеця із Пряшева та етнографа Мирослава Сополигу із Свидника. В кожного з них є поважний науковий доробок та по кілька наукових книжок. Звичайними членами НТШ Загальні збори запропонували десять науковців. І дійсних, і звичайних членів НТШ повинні ухвалити відповідні секції, що діють поза межами Словаччини та Президія Европейського НТШ в Парижі.

Головою Осередку НТШ у Словаччині одноголосно було обрано М. Мушинку, а його заступниками І. Ваната та М. Неврлого.

На зборах були присутні і гості зі Львова: декан педагогічного факультету М. Гнатюк, завідуючий катедрою славістики В. Моторний та проректор Львівського Університету В. Корнійчук. М. Гнатюк у своїй промові розповів про діяльність НТШ у Львові та про сучасний стан наукової праці в Україні.

В другій частині установчих зборів М. Неврлий зачитав доповідь на тему: „Словацька рецепція Кирило-Методіївського братства".

Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА подарувало новозаснованому Осередку у Словаччині 250 примірників книжки Юрія Шерегія „Нарис історії українських театрів Закарпатської України до 1945 р.", яка вийшла як 218-ий том „Записок НТШ". Кожен з новоприйнятих членів одержав у подарунок цю цінну книжку разом зі збірником матеріялів конференції „Від Наукового Товариства ім. Шевченка до Українського Вільного Університету", що відбулася три роки тому у Пряшеві та Свиднику.

М. Ґулеґіна з „Тоскою" Мет опери виступить у парках

Ню Йорк (Т.Т-Ю). — Відомо, що Метрополітальна опера дає щорічно весною декілька зі своїх кращих представлень сезону в парках міста для загальної публіки і вакаційних гостей Ню Йорку. Всі представлення є у концертовій формі.

По величезнім успіху Марії Ґулеґіни в ролі Тоски, особливо цього сезону, вирішено розпочати виступи в парках, саме „Тоскою", в головній ролі з українською співачкою.

Перше представлення „Тоски" в Центральному парку з відомим італійським тенором Ляндо Бартоліні та оркестрою відбудеться у вівторок, 7-го червня ц. р. Диригуватиме дуже талановитий, молодий Томас Фултон. Відомо теж, що вступ на ці представлення — безплатний. Українці, які зацікавлені українськими культурно-мистецькими успіхами мають знамениту нагоду побачити і подивляти найдосконалішу Тоску сучасного світу, яка є українкою.

М. Ґулеґіна співатиме „Тоску" ще у Ван Кортленд парку (Бронкс) 15-го червня й у Вотерлу Виллeдж (Стенговп, Н. Дж.) 18-го червня о год. 8 вечора.

Крім Ґулеґіної виступлять у представленнях ще два українські співаки. Українського роду довголітній бас Метрополітальної опери Павло Плішка та відомий баритон Большого театру в Москві Юрій Мазурок. Він українець-лемко, виріс у Львові; відбився дещо від українського життя. Плішка співатиме ролю Раймонда в опері „Лючія ді Леммермур" чотири рази: В Ґейтевей НРА — Ґрейт Кіллс парк (Стетен Айленд) 11-го червня, Ґрейт Лон, 14-го червня, Брукдейл парку (Блумфілд-Монтклер, Н. Дж.), 21-го червня, Баклеч парк (Ню Бранзвик, Н. Дж.) 24-го червня.

Ю. Мазурок співатиме нелегку ролю Скарпії у Брукдейл парку (Блумфілд-Монтклер, Н. Дж.) 22-го і на стадіоні Купер Ривер парку (Пенсокен, Н. Дж.) 25-го червня ц. р.

Митрополит С. Сулик став членом Конґреґації Східніх Церков

Філядельфія. — Як повідомляють з Митрополичої канцелярії Української Католицької Церкви в ЗСА, Митрополита Стефана Сулика іменовано членом Конґреґації Східніх Церков на чергових п'ять років.

Владика С. Сулик.

Призначення видано 17-го березня 1994 року у Ватикані за підписом Кардинала Анґелюса Содано. Окремим письмом з датою 12-го квітня ц. р. підтвердили це високе іменування Кардинал Ахіллє Сільвестріні, префект Конґреґації Східніх Церков, і Архиєпископ Мирослав Марусин, секретар.

Конґреґація Східніх Церков займається усіми справами Східніх Церков незалежно чи йдеться про особи, чи про права Східніх Церков. Іменування на членів Конґреґації рішає кожночасно Папа, в цьому випадку теперішній Папа Іван Павло II.

Архиєпископ С. Сулик був іменований Митрополитом Архиєпархії Філядельфії Папою Іваном Павлом II 29-го грудня 1980 року, а уведений в уряд 31-го березня 1981 року. Він далі залишається на цьому становищі.

ОСІ вніс відклик до Верховного суду в справі І. Дем'янюка

Вашінґтон. — У вівторок, 24-го травня, Департамент юстиції ЗСА звернувся до Верховного суду країни, з вимогою унeважнити рішення Федерального апеляційного суду про шахрайство зі сторони державних прокураторів та зумисне приховання важливої інформації у користь Івана Дем'янюка. Якщо відкликликання Департаменту юстиції буде успішним то це дасть привід Урядові ЗСА, тобто Департаментові юстиції, депортувати І. Дем'янюка з Америки.

Як уже інформовано раніше, Федеральний апеляційний суд 6-ої округи в Сінсіннаті, Огайо, визнав, що прокуратура допустилася шахрайства і це автоматично унeважнило попередній судовий дозвіл на видалення І. Дем'янюка до Ізраїля.

У проханні до Верховного суду Департамент юстиції зазначує, що прокуратори у своїх намаганнях депортувати І. Дем'янюка діяли у добрій вірі, а це, що вони не представили обороні деяких документів не вказує на „зумисно обдуману акцію, яку можна б назвати шахрайством проти суду, як наприклад підкупство судді чи зфабрикування доказів". На їхню думку, тобто Департаменту юстиції, у цьому випадку апеляційний суд відійшов від стандарту більшости апеляційних судів. Відклик підписав генеральний оборонець Уряду Дру С. Дейс. Цими заходами Уряд намагається оправдати прокуратуру, як також відхилити сумніви щодо правильности вироку попереднього суду, що І. Дем'янюкові повинні відібрати американське громадянство та депортувати.

Як відомо, Верховний суд Ізраїля минулого року звільнив І. Дем'янюка від кари смерти, якого неправдиво оскаржували, що він є „Іваном Грозним". Але Департамент юстиції ЗСА настоює, що за його мнимі злочини в інших таборах-кацетах І. Дем'янюка таки повинні депортувати, а рішення Федерального апеляційного суду 6-ої округи їм в цьому перешкоджає.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КИЇВ. — Для оздоровлення дітей військовослужбовців та працівників Збройних Сил України в Одесі та Євпаторії протягом літа працюватимуть сім оздоровчих таборів. Діти, які постраждали від радіяції в наслідок катастрофи в Чорнобилі, отримають безплатні путівки.

ДОНБАС. — На території України покояться останки близько 2,000 італійськи військовослужбовців, які загинули під час Другої світової війни. Згідно з двосторонньою угодою, 25-го травня в Донецькій області розпочнеться ексгумація останків. З цією метою з Італії прибула група фахівців, очолювана підполковником Джовані Ауреллі.

ОДЕСА. У місті відбулися збори вірних УПЦ Московського патріярхату, присвячені 125-річчю з дня народження останнього російського царя Миколи Другого. Участь взяли понад 120 осіб. Священик Свято-Іллінського собору Валерій Алєксєєв відправив Панахиду за спокій душ усіх членів царської родини, розстріляних чекістами у 1918 році разом з царем Миколою Другим. Учасники акції відспівали „Многая лєта царствєнному дому Романових".

ПРОЩА НА ЦВИНТАР СВ. ДУХА

Гамптонбурґ, Н. Й. — 24-та щорічна проща на український католицький цвинтар св. Духа відбудеться тут у неділю, 12-го червня. О год. 2-ій по полудні Владика Василь Лостен, Епарх Стемфордський, відслужить Парастас. Пізніше відправлятимуться Панахиди на могилах.

КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР В ЕМЛЕНТОНІ

Емлентон, Па. — Українська Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка і Товариство Українських Бандуристів влаштовують 11-ий кобзарський табір, який проходитиме від 7-го до 21-го серпня тут на Оселі Всіх Святих УАПЦ. Цьогорічний табір присвячується св. п. маестрові Григорієві Китастому. За докладнішими інформаціями слід звертатися: Kobzarska Sich c/o Marko Farion, 3796 Rochester Rd., Troy, Mich. 48093; тел.: (810) 689-7979.

ГАМАС відкинув пропозицію Я. Арафата про співробітництво

Амман, Йорданія. — Ісламський рух спротиву (ГАМАС) відкинув пропозицію голови Палестинської визвольної організації (ПВО) Ясіра Арафата ввійти до складу адміністрації автономних районів — смуги Гази і міста Єрихону.

У комунікаті ГАМАС сказано, що Я. Арафат „зробив кілька спроб притягнути організацію до спільного адміністрування автономних територій".

Пресове аґентство Ассошіейтед Пресс, повідомляючи про це, підкреслює що ГАМАС — організація різнородна. Група, яка користується впливом у смузі Гази, зв'язана з Єгиптом; група, що користується впливом на Західньому березі, зв'язана з Йорданією. Перші готові нібито до співпраці з Палестинською визвольною організацією, хоч не говорять про це офіційно. Другі — категорично відмовляються від співробітництва, настоюючи на „звільненні" всього Західнього берега і Єрусалиму.

Англія скасувала ембарґо на доставу зброї в Ізраїль

Лондон. — Англія анулювала ембарго на торгівлю зброєю з Ізраїлем, яке інсувало 12 років. Міністер закордонних справ Англії Даглас Гирд сказав, що Лондон готовий обдумати справу про скасування ембарґо на торгівлю зброєю з Сирією, якщо Сирія й Ізраїль приблизяться до підписання договору про мир.

Англія ввела ембарґо на доставу зброї в Ізраїль у 1982 році в наслідок ливансько-ізраїльської війни і окупації Ізраїлем так званої зони безпеки на півдні Ливану і за чотори роки наклала заборону на торгівлю зброєю з Сирією. Д. Гирд пояснив своє рішення тим, що з недавніх заяв ізраїльського уряду Англія зробила висновок, що Ізраїль не має територіяльних претенсій до Ливану.

Д. Гирд повідомив, що на рішення Англії мало вплив виведення ізраїльських сил з Єрихону і смуги Гази. На початку цього року подібне рішення прийняла Франція, і міністер закордонних справ Англії підкреслив, що його країна притримується спільної з західньоевропейськими країнами лінії в цьому питанні.

В майбутньому, сказав голова англійського міністерства закордонних справ, „ми будемо підходити до вирішення справ про доставу зброї на підставі урядових консультацій".

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 26-ГО травня, ЗСА і В'єтнам повідомили, що готуються відкрити дипломатичні місії у своїх столицях, як перший крок до нормалізації відносин між їхніми країнами — колишніми ворогами. Американські офіційні чинники твердять, що відновлення дипломатичних стосунків між обидвома країнами допоможе розв'язати питання тих, 2,233 американських вояків, які пропали безвісти. Речник Державного департаменту Майкл МекКеррі підкреслив, що відкриття місій не ґарантує повних дипломатичних відносин, бо для того щоб зробити такий крок, ЗСА вимагатимуть від В'єтнаму покращання в ділянці прав людини.

БЕРУЧИ ЗА ПРИКЛАД три інші стейти, Тексас минулого тижня виявив свої пляни судити Уряд ЗСА, щоб відзискати витрати за громадські послуги для нелеґальних іміґрантів. Губернатор стейту Енн Ричардс і інші стейтові чинники намагаються це робити дуже обережно, щоб не зробити будь-яких прямих закидів у сторону тих же іміґрантів. Згідно з твердженнями стейтових урядників Тексасу, роблять вони це тому, щоб зменшити свій бюджетнии дефіцит. Крім Тексасу федеральних фондів на покриття видатків пов'язаних з нелеґальними іміґрантами домагаються Фльорида, Каліфорнія і Ню Йорк.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 26-го травня, президент Билл Клінтон в ім'я збереження спокою в країні підписав закон, яким забороняється робити будь-які перешкоди жінкам чи медичному персоналові у клініках, які роблять аборти. Очевидно, що противники цього відразу сказали, що такий закон не є конституційним, бо забороняє свобідний вислів думки. Згідно з новим законом, кара гривною сягатиме 100,000 дол. і рік позбавлення волі за перше переступлення, за друге 250,000 дол. і три роки ув'язнення.

ТІ, ЯКІ Є ПРОТИ президентського пляну охорони здоров'я, починають вживати будь-яких засобів, щоб тільки не допустити до його здійснення. Найновішою тактикою є писання листів на адреси старших громадян з цілим рядом неправдивих інформацій, включно з брехливими застрашуваннями про їхню майбутність. Про це відповідні чинники влади повідомив Лоренс Смедлі, заступник директора Крайової ради старших громадян.

АНАЛІТИКИ ЗАВВАЖУЮТЬ, що різного роду конфлікти між чільними урядовцями даної адміністрації завжди збуджують зацікавлення засобів масової інформації. Одначе коли йдеться про узгіднення економічної політики Уряду президента Билла Клінтона, то саме брак конфліктів між головними співробітниками і дорадниками є тим небуденним фактом, що збуджує зацікавлення репортерів і публіки. Коли в інших ділянках існують нормальні передбачені конфлікти, то в ділянці економіки спокійні узгіднення поглядів можна завдячувати вмінню головного дорадника Президента в економічних справах Роберта Рубіна.

ПРЕДСТАВНИК американських військ у зоні Панамського каналу Вілліям Ормсбі повідомив, що перша група вояків ЗСА залишить Панаму в кінці травня або на початку червня. Остаточне виведення військ, передбачене двостороннім договором 1977 року, закінчиться до 1999 року. До кінця цього року з 10,000 американських вояків 4,000 вернуться на батьківщину.

У ЗСА ВІДЗНАЧЕНО ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ

Вашінгтон. — У понеділок, 30-го травня, З'єднані Стейти відзначили День Пам'яті. У цей день Америка вшанувала пам'ять американських військовослужбовців, які загинули в боях від часів Громадянської війни. За тиждень країна буде відзначати піввіковий ювілей висадження десанту союзників у Нормандії, а тому основний наголос Дня Пам'яті роблено на пам'ять про учасників Другої світової війни.

У понеділок рано Билл і Гіллярі Клінтони влаштували в Білому Домі сніданок, на якому було коло 200 осіб, в тому числі 73 ветерани Другої світової війни, а також лідери 20 ветеранських організацій країни. Після сніданку Президент і Перша лейді відвідали Арлінґтонський національний цвинтар, де Клінтон поклав вінок на могилу Невідомого вояка, в якій похоронені останки вояків ЗСА, які загинули в різний час у різних війнах.

У середу, 1-го червня, Президент відлітає до Европи, де візьме участь у святкуванні 50-ліття „Дня 'Д'" — висадження союзних військ на півночі Франції і відкриття другого фронту у війні з нацистською Німеччиною.

У своєму виступі, присвяченому Дню Пам'яті, Б. Клінтон в основному заторкнув „нормандську тему", з тактичних міркувань обходячи В'єтнамську війну, в якій він свого часу відмовився взяти участь.

Як заявив Б. Клінтон, американські збройні сили вважаються найкращими в світі. „Наш найперший обов'язок, — сказав Б. Клінтон, — доказати, що це і далі так, що вони найліпше навчені, найліпше забезпечені, найліпше підготовлені". Клінтон віддав належне тим ветеранам, які повернулися з полів Другої світової війни і сприяли поліпшенню американського способу життя.

У СВІТІ

ГРУЗИНСЬКА ОПОЗИЦІЯ провела в Тбілісі, столиці республіки, масову демонстрацію, учасники якої вимагали негайної резиґнації голови Верховної Ради Едуарда Шеварднадзе у зв'язку з тим, що його політичний курс „привів до відокремлення Абхазії і Південної Осетії, а його указ від 22-го жовтня минулого року про вступ Грузії у Співдружність Незалежних Держав фактично означає втрату суверенітету республіки".

КИТАЙ ЗРОБИВ ще один крок на шляху до відновлення своєї участи в міжнародній угоді про тарифи, проголосивши, що протягом цього року скасує ліцензування і квоти на 195 найменувань імпортованих товарів. Подібні заходи вже застосовано у січні цього року щодо майже 300 сортів закордонної продукції. Експерти міністерства зовнішньої торгівлі Китаю трактують цю подію як узгіднення системи зовнішньої торгівлі країни з міжнародними стандартами.

В КАНАДІ ВІДЗНАЧЕНО „День дітей, котрі пропали". Тисячі громадян прийшли до будинку парляменту, тримаючи в руках фотографії своїх синів і дочок. За минулий рік у країні пропало 55,000 дітей. У переважній більшості випадків мова йде про втечу з дому. Понад 400 хлопчиків і дівчаток з родин, що розпалися, викрадені одним з батьків. Випадків, коли дитину викрали невідомі особи, нараховується 61.

ПАРИЗЬКА ГАЗЕТА „Лібераcіон" вмістила аналізу „четвертої спроби" реформування російського суспільства — після реформ Петра І, Алєксандра II і большевицької революції. І кожна спроба закінчувалася поразкою. Автори аналізи головною причиною тих поразок вважають нездатність самої російської національної природи реформуватися. Таким чином, і теперішня спроба приречена на поразку, якщо російські реформатори не знайдуть власного шляху розвитку, який випливає з російської натури.

АҐЕНТСТВО Ройтер інформує з Брюсселю, що европейські автові компанії в недалекому майбутньому ставитимуть на авта такі самі електронічні „чорні скриньки", які тепер є на літаках. Автову систему електронічної контролі винайшла американська науково-технічна фірма Диверсіфайд ото технолоджі. Запровадження таких систем, крім усього іншого, допоможе поліції виявляти причини аварій. Вартість автової „чорної скриньки" — 1,200 дол.

КИТАЙСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ аґентство Сіньгуа повідомило, що в Китаї винайдено новий сорт полуниць. Розмірами кожна ягода перевищує куряче яйце. Селекціонери йшли до цієї мети дев'ять років. Дотепер Китай імпортував полуниці з Японії. Новий сорт ягід займе в Китаї десятки тисяч гектарів, у висліді країна стане одним з найбільших експортерів полуниць у світі.

МОСКОВСЬКА ГАЗЕТА „Спорт-Експрес" повідомила про можливу зустріч за шаховою дошкою чемпіона ФІДЕ Анатолія Карпова з екс-чемпіоном світу Робертом Фішером, які дотепер не грали між собою жодного разу. Зустріч може відбутися 13-го листопада цього року під час матчу шахістів, який має умовну назву „Беоґрад — Атени". Як відомо, А. Карпов і Р. Фішер повинні були зустрітися у матчі на першість світу в 1975 році, але американський майстер висунув цілий ряд умов, які ФІДЕ відкинула.

В СЕРЕДУ, 25-ГО травня, у Відні відбулося засідання постійного комітету Конференції в питаннях безпеки і співробітництва в Европі, в якому взяли участь делеґації 17-ох країн. Головним питанням порядку денного була ситуація в Криму — у зв'язку з претенсіями теперішнього керівництва цієї автономної республіки України на цілковиту державну самостійність і відрубність від української держави. Делеґації випрацювали проєкт рішення, спрямованого на мирне розв'язання кримських суперечностей. Під час дискусії російський представник підкреслив, що становище його країни залишається незмінним: Кримська республіка є складовою частиною України, Росія визнає принцип непорушности сучасних кордонів у Европі.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні:
(202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Криза Верховної Ради України

На превеликий жаль — з України немає добрих новин. Найбільша сучасна турбота — недавно обрана Верховна Рада України, яка ще не розпочала ділових нарад, а вже сама опинилася у кризовій ситуації. Про першу Верховну Раду України, яка постала ще в ері Міхаїла Ґорбачова і перейшла до історії своїми постановами спершу про суверенність, згодом державну незалежність України, чули ми від різних діячів, які приїздили сюди, що обов'язково треба перевести вибори нової Верховної Ради, бо „гіршої не може бути". Не чекаючи вибору всіх 450-ти членів Верховної Ради, вона зібралася на першу сесію 11-го травня ц. р. коли тільки було 336 депутатів. Обрали спершу 5-ох кандидатів на голову, згодом з-посеред них — Олександра Мороза, лідера Соціялістичної Партії, яка перезвала себе на „Соціялістичну", хоч гуртувала самих комуністів.

При холодній задумі здавалося, що це не є нещастя, — вчорашні комуністи вже не дуже „червоні", а радше „рожеві", і що той комуніст може бути державником та прагматистом, який більше шануватиме розв'язування актуальних конкретних проблем, а не порпатися в анахронічній ідеології. Те оптимістичне міркування ніби потвердила патріотична промова Мороза, який, дякуючи за вибір, згадав, що „ділять нас окремі особисті погляди, але всі ми діти України і повинні солідарно працювати для неї".

Гарна промова, за якою не прийшли гарні діла. На найближчому засіданні О. Мороза запропонував, щоб на його першого заступника вибрати Олександра Ткаченка, колишнього міністра сільського господарства, члена Селянської Партії, — і на другого заступника Олега Дюміна, росіянина, члена фракції „Єдінство" (Єдність), яка не скриває своєї проросійської настанови. Так і сталося, обох названих обрано також у тайному голосуванні, яке доказало, що між так званими центристами мусять бути комуністи, які волюють комуністів і неділимців, аніж українських демократів. Ті останні, які гуртуються у фракціях „Державність", „Реформи" і Руху, зголосили „протест", закинувши Олександрові Морозові зламання конституції у різних її постановах.

Настала ситуація, яку ми схарактеризували на вступі цих завваг: ще не розпочалися ділові наради, а вже постала криза. Провід Соціялістичної Партії перевів засекречені наради, на які не допущено кореспондентів. Проголошено тільки, що на тій нараді постановили підтримати рішення про переведення передтермінових виборів президента — комуністи, очевидячки, прагнуть мати прихильнішого їм президента, на місце Леоніда Кравчука, який став державником України. Олександер Мороз — зручний тактик. Здогадуються, що він тому захотів мати Олександра Ткаченка, як свого найближчого співробітника, що Ткаченко, як міністер сільського господарства, очевидно буде прихильником збереження колгоспної системи, — ганебної спадщини „голодової облоги" з 1930 року, зорганізованої Лазарем Кагановічем. У Росії Єльцин скасував уже колгоспи, — в Україні все ще не вільно купувати землю, яка є державною, хоча одним із гасел Жовтневої революції з 1917 року було „Вся земля без викупу селянам". Противники Олександра Мороза покликаються на конституцію, яку він ламає, — але це ще не є цілком конституція України, бо такої ще Верховна Рада не схвалила.

Немає нової конституції, немає власної вартісної валюти, загострилася проблема Криму і будуть щораз виринати нові проблеми, бо такий закон природи, що стосується не тільки людського організму, а суспільного організму, особливо на такій великій території, яку займає Україна. Самі власні українські люди, незрячі патріоти, які свою амбіцію і свою партію ставили вище інтересів держави, завинили у програній останніх виборів до Верховної Ради. Щойно тепер, запізно, створили „бльок", але їх, показується, замало, щоб перебороти ідеологічних-політичних противників і водночас будувати від основ державу. У тій ситуації неможливо ставити будь-які прогнози. Леонід Кравчук, будучи останнім разом у Ню Йорку, обіцяв „перебороти всі труднощі". Це було б чудо.

Трагізм нинішньої ситуації в Україні головно у нез'ясованості її конституційної системи, у нечіткому розмежуванні прерогатив Президента і парляменту. А Президент України вибраний у всенародному голосуванні, як президент ЗСА, то повинен би мати і владу подібну. Правда, Верховна Рада давала йому на час широкі повноваження, але неясність таки існує. Верховна Рада, з її номенклятурною більшістю, де могли підважували авторитет Президента; в своїх недержавницьких настановах дій шла до меж, коли схвалила нечувано безглуздий виборчий закон, а все з метою затримати перевагу влади. Президент Кравчук, не маючи сили далі зносити цю східну гру, поклав крапку над „і": вперед схвалити конституцію, щоб знати, якого президента обирати: чи фігуранта і репрезентанта на зразок президента Німеччини й Італії, чи неподільний виконавчий орган, як президент ЗСА, чи він має бути такий, де виконавча влада поділена між президентом і кабінетом міністрів, як це у Франції. Подобало наче в Україні є настанова на французький зразок, але все це скінчилось радше хаосом.

Микола Бараболяк

А ПОЛЬЩА?

I

Питання розподілу влади істотне для стійкости й статусу держави. Тому що це питання є теж вирішальним в державній системі Польщі, хочемо, кинувши трохи світла на ситуацію у Польщі, його дещо з'ясувати. У Польщі, як і в Україні, обов'язує донині „сталінська" конституція 1952 року. Її „полатано" дещо зручніше, чим українську. У 1992 р. додано до неї поправки більш суцільні, чим в Україні до української, тож вона має „голову і ноги". У Польщі завжди існував пост президента. В цьому додатку до конституції з'ясовано точніше його повноваження, так що вийшло, що у Польщі заведено виразно „президентсько-парляментарну" систему накшталт Франції. Президент є начальним командиром збройних сил і служби безпеки; він призначує міністрів зовнішніх справ, оборони і внутрішніх справ, хоч не прем'єр-міністра, якого обирає сейм; він може в певних умовах розв'язати сейм і призначити нові вибори; він має силу здеклярувати, що існує „загроза для держави" та перебрати владу, проголосивши воєнний стан. На зразок президента Франції він не встряває в керівництво держави у діла з дня-на-день; зате він діє наче суперабітер, що наладнує конфлікти між органами влади. Президент Валенса уважає, одначе, що Польщі напотребу ще ефективніша виконна влада, зокрема настоює на те, щоб у новій Конституції було передбачене настановлення Президентом теж прем'єра. Словом у Польщі заіснувала виразна перевага виконавчої влади, що є імперативом для сильної влади у державі. Історичний бо досвід Польщі зі системою переваги парляменту є насправді прикрий.

А як на ділі з їхніми виборами і парляментом? Поляки все вірили у пропорційну систему виборів, як запоруку демократії. У 1989 році це вийшло їм радше на шкоду. У цих перших демократичних виборах у червні 1989 р. вийшло з виборів 29 партій. До часу нових виборів у вересні 1993 року ці партії виліпили були аж п'ять коаліційних урядів. Хоч підґрунтя цих партій було переважно у здоровому корені „Солідарности", то все ж було в тому многопартійному сеймі більш дискусії чим творчої дії. Перед минулорічними виборами поправлено виборчу систему тим, що партія дістає приділ мандатів 13 лист тільки тоді, коли добуде у виборах принаймні 5 відс. загального числа відданих голосів (коаліція партії 8 відс. голосів). У результаті тієї поправки тільки сім партій отримали мандати) не потребую хіба пригадувати, що у пропорційній системі виборець голосує на партію, а не кандидата). Який був результат? Дві „лівацькі" партії — „Комуністичний демократичний альянс" дістав 20.4 відс. голосів і 171 місць у сеймі, а Польська Селянська партія" 15.4 відс. голосів і 132 місця в сеймі, разом ці дві ліві партії на 36 відс. голосів отримали 303 мандати, тобто 2/3 з загального числа 460 депутатів. Решта п'ять партій центристської і правої настанов на 64 відс. голосів мусили вдоволитись тільки 157 мандатами.

Закінчення буде.

Вечір у пошану С. Гординського

(І. К.). — З нагоди першої річниці смерти світоча української культури Святослава Гординського, відбувся 21-го травня ц. р. окремий, спонзорований Науковим Т-вом ім. Шевченка в Америці і Вільною Академією Наук Вечір, присвячений пам'яті покійного. З-посеред п'яти точок програми — найбільш суттєвими були дві: доповіді про Святослава Гординського, як поета, і як артиста-маляра. Авторами кожної з цих доповідей були першорядні фахівці даних ділянок і тому й оті доповіді стояли на високому рівні некомпліментарному, а діловому рівні та в сумі дали повний образ С. Гординського, як людини і творця української культури.

Леонід Рудницький, професор Ля Саль університету у Філядельфії, голова Наукового Т-ва ім. Шевченка в Америці і віднедавна член Академії Наук у Києві, перевів аналізу всіх збірок поезій С. Гординського, почавши від 1930 років у Львові. Будучи також фахівцем німецької літератури доповідач наводив поеми Рільке в оригіналі і тут же — український переклад Гординського. Підкреслив особливо високі вимоги поета до змісту і форми вірша, висловлюючи той свій критицизм у деяких своїх віршах. Найбільш притаманна риса поета в його універсалізмі, є в його культурі творця, закоханого у Париж, — у злуці з глибоким українським патріотизмом.

Богдан Певний — найкращий після смерти С. Гординського український мистецтвознавець, пригадав, що свої мистецькі студії маляр почав від участи у школі Олекси Новаківського, яка по суті була неначе Академією Мистецтва у Львові між двома світовими війнами, тоді під владою Польщі. У тому часі постав у Львові АНУМ — Асоціяція Незалежних Українських Мистців, до якої належали такі тодішні, молоді ще віком мистці, як графік Павло Ковжун, мистецтвознавець Микола Голубець, Ярослава Музика й інші. (Старшу ґенерацію мистців-малярів репрезентувала тоді у Львові „велика трійця" — Іван Труш, Олекса Новаківський і Петро Холодний, старший). Малярські студії продовжував у Берліні, де професором мистецтвознавства був Володимир Залозецький. Опісля продовжував студіювати у Парижі. У Ню Йорку включився негайно в Об'єднання Мистців Українців в Америці (ОМУА). Свої картини виставляв він почавши від виставок АНУМ у Львові та в різних країнах Европи й Америки.

Перебуваючи тепер в Україні Б. Певний переслав рукопис своєї доповіді, що його відчитав Леонід Грабовський. Оля Шуган-Кириченко, яка студіювала мистецьку рецитацію також у Л. Крушельницької, відчитала кілька віршів С. Гординського, закінчивши його прегарним перекладом на українську мову славетної „Пісні про Україну", польського поета Юзефа Лободовського. Сестра Святослава Гординського, Дарія Каранович, довголітній директор Українського Музичного Інституту відіграла низку музичну творів, а Ярослав Гнатюк, бас-баритон, відспівав кілька пісень, закінчивши відомою жалібною піснею „Журавлі".

Голова Українського Інституту Америки Володимир Баранецький, який проводив програмою вечора, дякував всім виконавцям і численно зібраним слухачам, серед яких була дочка покійного, Лариса. Та, зокрема, висловив подяку д-рові Тарасові Шеґединові, як організаторові вечора, надзвичайно успішної культурної імпрези.

Дбайливість організаторів виявилася м. і. у роздачі присутнім програмки, в якій подано також найважливіші дати з життя Святослава Гординського.

Юрій Любінецький

ЕПОХА МОДЕРНІЗМУ В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

(Вимки з підручника „Українська література")

При кінці XIX і на початку XX століть українська література досягла вершин у своєму розвитку й дуже відрізняється від цього самого періоду у — світовій. У загальному треба ствердити, що більшість західньоевропейських письменників була під впливом марксиста Ж. Сорела (француз) і німців К. Маркса, Ф. Енгельса та Ф. Ніцше з їх соціялістично-фашистськими й ліберальними ідеями.

Українські модерністи І. Франко, Л. Українка, О. Кобилянська, М. Коцюбинський, В. Стефаник, Б. Лепкий і ін. виразили в своїх творах нові погляди й ідеї, зв'язані з робітничим і селянським життям, показали глибину людської думки, але прицьому не забували про ідею самостійної держави, яка, хоча й накоротко, стала дійсністю у Визвольних Змаганнях (1918—21) і в кінці-кінців стала реальністю наших днів (1991).

Крім цього треба додати, що українська література епохи модернізму (як і періоду реалізму) того часу, хоч не була відома на Заході (щойно після Першої світової війни), піднесла нашу націю на нові дороги політичного та культурного життя, тобто мала конструктивний характер. Література ж західнього світу тих років (як вище згадано) не була проґресивною, що, розуміється, затримало її дальший розвиток на деякий час.

Виникає питання: „Чому українська література в періоді найбільшого свого розквіту не вийшла за рамки власного оточення? Найважливішою причиною того була бездержавність українського народу, а крім того українці не могли навіть уживати свого власного національного імени в своїй літературі, заступаючи його назвами „малороси" — „Малоросія" і „рутенці" — „Рутенія". Не дивно, що починаючи від Шевченка, імена наших славних письменників і поетів (крім творів Шевченка, але лише в XX сторіччі, перекладених на інші мови й крім оповідання „Маруся" М. Вовчок, поширене у Франції) другої половини XIX та початку XX століть не були відомі на Заході.

Цікаво зазначити, що на початку XX сторіччя поєтали два угруповання українських письменників „Молода Муза" — на Західній Україні та „Нова Хата" — на Східній Україні, які проголосили гасло „мистецтво для мистецтва", тобто мистецтво повинно служити виключно ідеалові краси. Ці угруповання були доказом того, якими ідеями була просякнута українська література того часу в протилежності до західньоевропейського руху, т. зв., „дада", створеного румуном Трістаном Царом у Цюріху в Швайцарії. Його гаслом було „мистецтво проти мистецтва" — нищення всього гарного, продуктивного.

Представниками „Молодої Музи", м. ін., були: В. Пачовський — поет особистої лірики (сумовитого характеру як у Л. Українки) та драми (драма-містерія „Сон української ночі"), П. Карманський — поет різкої іронії, В. Бирчак — історичні повісті, В. Щурат — учений і поет.

Представниками „Нової Хати", м. ін., були: М. Вороний — легка, приваблива поезія, В. Самійленко — поетична збірка „Україна та сатира „На печі", А. Кримський.

Крім уже вищезгаданих порівнянь з світовою літературою, твори наших модерністів того часу ні в чому не уступають західній літературі. Отже, найкращим прикладом цього — це поеми й драми Л. Українки, а саме: її ліричні поезії можна порівняти з такими майстрами віршів як німця Гайнріха Гайне чи англійця Джорджа Байрона („Русалка" і „Самсон" нашої поетеси), поема „Роберт Брюс" — до твору „Пан островів" (Лорд оф Айлс) батька історичної повісти Волтера Скотта та драма „Камінний господар" з світовим сюжетом — до світової слави творів еспанця Тірсо де Моліна („Дон Жуан") та французів П'єра Корней („Лє Сід") і Жана Мольєра — одного з найбільших письменників сатири.

Знову ж М. Коцюбинський увів напрям імпресіонізму, модерного на Заході, в українську літературу в короткому оповіданні „На камені", де затримався тільки в малому епізоді людського життя. Той на-

(Закінчення на стор. 3)

У ЗВ'ЯЗКУ З ПОВЕРНЕННЯМ російського письменника Александра Солженіцина на батьківщину, після 20-річної вимушеної еміґрації, московське інформаційне агентство ІТАР-ТАСС цитує висловлення провідних діячів російської культури. Популярний в Росії театральний режисер Марк Захаров, між іншим, сказав: „Солженіцин досягнув незвичного для нас рівня свободи. Як людина, незалежна від будь-яких владних структур, він, володіючи величезним духовим та інтелектуальним потенціялом, здатний поважно вплинути на формування нової російської державности". Письменник Юрій Карякін вважає А. Солженіцина „еталоном російської духовости". Сам А. Солженіцин запевнив, що не збирається займатися політичною діяльністю, однак разом з тим він вже декілька разів критично відгукнувся про президента Боріса Єльцина, відзначаючи, що той „робить помилки".

Злата Филипович

УРИВОК ІЗ ЩОДЕННИКА ЗІ САРАЄВА

(Із „Рідер'с Дайджест" переклала Любов Коленська)

I

Коли Злата Филипович у 1991 році почала писати щоденник, її цікавили речі, які звичайно, в її віці цікавлять кожну дівчинку в п'ятій клясі — це школа, „рок"-зірки, фільми і хлопці. Батько її був лікарем, мама — хеміком. Та їхнє спокійне і безтурботне життя змінилося весною 1992 року, коли з недалеких пагорбів понад їхнім домом почали пролітати стрільна, що їх висилали в Сараєво сербські вояки. І в наступних місяцях теперішній світ Злати розлетівся вкрах: маліли харчові запаси, не діяла електрика, зупинився доплив води. У своєму щоденнику, що назвала його ця дівчинка —„Міммі" вона описує всі ці події, що відбувалися і досі ще відбуваються у цьому трагічному краю.

• • •

14-го листопада. — Війна у Хорватії, війна у Дубровніку. Мама і тато слідкують за вістками на телевізійному екрані. Батьки затурбовані. Із своїми друзями вони ведуть розмови на політичні теми. Мене це не цікавить.

26-го грудня. Різдво — яке чудове Різдво! — велике деревце і дарунки. Приятель моїх батьків — Срдіян — телефонував із Дубровніку. Ми були врадувані, але й сумні... Адже в нас вдома тепло, багато їжі і напоїв, а він опинився серед розшалілої війни. Сьогодні був мій останній день у музичній школі. Сподіюся її закінчити із найвищими оцінками. Моя кляса вибирається на фільм: „Білозуб". Він на основі чудової книжки Джека Лондона.

5-го березня. — Боже! У Сараєво розгоряються події. У неділю цивільні особи забили серба — гостя на одному весіллі і поранили священика. У понеділок почерез усе місто пролягли барикади. О год. 6-ій вечора ми знетерпеливилися, втомило нас сидіння удома, і ми вийшли на вулиці. Під катедрою створився похід людей. Він маршував вулицями міста. Люди співали і кричали: „Боснія, Боснія, Сараєво, Сараєво! Ми стоятимемо пліч-о-пліч! Ми разом!". На другий день все проходило нормально, та ввечері прийшла вістка, що 3,000 четників (сербських націоналістів) готуються до атаки Сараєва.

5-го квітня. — Намагаюся зосереджуватися над домашніми завданнями, але раз-у-раз перебиває кулеметний вогонь із поблизьких пагорбів. І в тобі відчування, що наближається щось лихе... Усе моє єство труситься. У шлунку замліває.

6-го квітня. — Сьогодні серби стріляли з готелю Голідей Інн, вбиваючи прохожих перед самим нашим парляментом. „Міммі" — тут уже війна. Вчора, коли люди спокійно проходили почерез міст Врбанія — їх вбили. Чому? Застрілили там студентку медицини з Дубровніку. В останній хвилині її життя вона ще прошепотіла: „Чи це справді Сараєво?!". У нашому сусідстві перестали стріляти — це неймовірне, боюся у це повірити. Але ні... О, Боже — вони стріляють знову!

9-го квітня. — Школи всі позамикано. Вибухи і сильний обстріл Сараєва припинився. Лише час від часу можна почути стріли. Мама і тато не виходять на вулицю. Мама страшенно розхвильована, тато намагається її заспокоїти.

12-го квітня. — Який гарний, теплий весняний день. У центрі міста збирається багато людей. Вони прийшли сюди, щоб бути в гурті. Вони хочуть жити... вони хочуть радіти життям, як це було колись, як це було звичайно. Хіба ж це не природно, хіба так не має бути?

14-го квітня. — Люди покидають Сараєво. На летовищі, на станції, куди проїжджають поїзди, на автобусових зупинках — юрби, юрби людей. Там розлучаються друзі і родина. Воно таке сумне. Адже ці люди і діти ні в чому не винні. Думаю, що мама чи тато не знають — чи їм залишатися тут, чи виїжджати. Ніяка з цих доріг не є добра.

2-го травня. — Сьогодні розшалілося пекло. Біля самого полудня почалося обстрілювання. Мама, тато і я, взявши Кіка, мого канарка, побігли заховатися у пивницю. Тут так погано, темно і чимось чути неприємним. Прислухаємось, як над нами із скаженим ревом розриваються стрільна. І тоді усвідомлюю собі, що ота жахлива пивниця — це єдине ще місце, що може зберегти наше життя. Чуємо, як на дрібні кусні розлітається збите скло. Затикаю пальцями вуха, щоб відгородитися від отих несамовитих звуків. Це найстрашніший день у моєму 11-літньому житті.

5-го травня. — Ми змінили наші кімнати прожитку. Далі перебувати в спальнях було надто небезпечно; вони звернені на пагорби, звідкіля у нас стріляють. Тепер кладемо на підлогу в кухні матраци і спимо на них. Воно дуже невигідно, але безпечніше. Хоча, властиво, коли нас обстрілюють, найбезпечніше місце — це пивниця.

7-го травня. — Сьогодні один із снарядів упав у парку, навпроти нашого дому, де, звичайно, ми недавно бавилися із моїми подругами. Багато людей поранених і вбили мою подругу Ніну. Яке страшне: кусок шрапнеля застряг у її мозку. Вона така мила дівчинка — жертва безглуздої війни. Я плачу і роздумую: чому? Хіба вона комусь щось вдіяла? Ніно, я тебе завжди буду пам'ятати.

17-го травня. — Напевно вже не буде більш навчання у школах. Нас склясифікують на основі наших оцінок при кінці останньої чверті.

21-го травня. — Вчора мама відважилася перейти міст. Вона бачила бабуню і діда і від них почула безліч сумних вісток. Коли її брат, Брако, вертався 14-го травня з праці додому — його поранили і він у лікарні. Мама сьогодні його відвідувала. Його поцілила куля у саме коліно. Мали ампутувати йому ногу, але його приятель, лікар, взявся за справу і впродовж чотири і півгодини оперував маминого брата. Кажуть, що операція пройшла успішно.

25-го травня. — Той будинок, в якому відбувалися Зимові Олімпійські Ігрища зовсім згорів. Пожежна сторожа намагалася вогонь згасити, але надаремно. У мене таке відчуття, що тут ніхто ані ніщо вже не проіснує.

27-го травня. — Одна бійня! Так виглядає Васе Міскіна вулиця. Дві бомби експльодували на вулиці, а одна на базарі. Мама в тому часі була впоблизу цих місць і ми були страшенно зажурені, бо вона ще не повернулася додому. Сподіючись її побачити — ми бігали від вікна до вікна... Чи вона ще живе? О год. 2-ій вполудне ми дістали листу померлих і ранених осіб. Тато вирішив подивитися за нею у лікарні... Я ще раз глянула у вікно і побачила маму... Вона якраз перебігала міст. Коли прийшла до хати — уся трусилася і плакала, і в сльозах розповіла, що вона бачила поранених людей — без рук, без ніг... Та слава Богу, що вона була з нами.

(Закінчення буде)

Св.п. І. Шкварчук

26-го лютого 1994 року відійшов у засвіти св.п. Іван Шкварчук, широко відомий кооператор на терені Вінніпеґу і Манітоби.

І. Шкварчук народився 22-го листопада 1918 року в селі Товтри, чернівецького повіту на Буковині, в селянській родині Миколи і Тетяни, родом Радейчук. Після закінчення народної школи в Товтрах, в 1930 році, вступив до 4-го ліцею в Чернівцях і замешкав в Українській Бурсі ім. О.Ю. Федьковича при вулиці Городовій ч. 18. Ліцей закінчив матурою, вступив у члени студентського товариства Запорожжя і записався на правничий і одночасно на теологічний факультети Державного університету в Чернівцях.

Друга світова війна перервала його студії. Він пішов шляхом скитальця через Галичину аж до Берліну, щоб продовжувати правничі студії. Однак через постійні бомбардування Берліну, був змушений перейти на студії права до університету міста Кіль. Тут він включився в діяльність товариства Студентська Громада і брав участь в студентських конґресах Центрального Союзу Українських Студентів.

До Канади прибув 1947-го року і став небавом на працю в кооперативі „Калина" і кредитовій кооперативі „Карпатія". Після кількох днів праці став управителем обох цих кооперативних установ. „Калиною" він керував 25 років, а „Карпатією" — 39 років.

І. Шкварчукові пощастило і в особистому житті. Він познайомився з вінніпежанкою Любою Гуменюк і згодом одружився з нею. Це було вийняткове весілля, „троїсте", вінчання тьох сестер Гуменюків — Люби, Віри і Надії. Вінчав їх о. д-р В. Кушнір в українській католицькій катедрі свв. Володимира і Ольги.

Часи, в яких став управляти обома кооперативами Шкварчук, були сприятливі для кооперації. „Карпатія" містилася в домі „Калини". В „Карпатії" новоприбулі іміґранти позичали гроші на хати, а в „Калині" купували хатнє начиння. Ці трансакції відбувались з довір'ям, бо деякі члени вже були ознайомлені з кооперацією на рідних землях.

„Карпатії" присвятив І. Шкварчук багато труду і часу. З дещо понад стотисячного капіталу ощадностей і 300 членів, коли він перебрав управительство, „Карпатія" зросла до понад 60 мільйонів дол. майна, ощадностей членів, у 1986 році, коли він відійшов на емеритуру. Сьогодні вона наближається до сто мільйонів дол. майна. Під його управлінням „Карпатія" побудувала репрезентаційний дім, в якому примістилася також „Калина".

Панахида відбулася 2-го лютого увечорі в катедрі свв. Володимира і Ольги. Служили: о. Ярополк Радкевич, парох і о. крилошанин Роман Кисілевський. Співав чоловічий хор ім. О. Кошиця під орудою Яр. Каптія. Похоронну Службу Божу відправив о. Радкевич 3-го лютого в згаданій катедрі з участю о. диякона М. Воробія. Поминальний обід (тризна) відбулася в готелі Ґарден Сіті Ін, на якій Л. Нижник, шурин покійного, зложив подяку присутнім за участь. Від місцевої філії УНО, до проводу якої І. Шкварчук належав, секретар Василь Гайдай висловив глибокі співчуття родині покійного.

Св.п. І. Шкварчук

Від кооперативи „Калина" і української буковинської громади в Торонто, зразковим членом якої був покійний, слова признання за кооперативну і громадську працю зі співчуттям виголосив Дм. Яремчук.

Не будь Топольницького — сказав він, — не були б засновані „Калина" і „Карпатія", не будь Шкварчука — не було б зросту „Карпатії". Бо покійний не жалів ні часу, ні труду для кооперативних і громадських справ.

За своїм характером він був лагідної вдачі, ставився приязно до людей, був терпеливий у вислуханні їхніх потреб, які старався розв'язати в міру своїх сил і знання. Він допоміг зорганізувати кредитівки: „Дністер" при тов. Школі ім. Шашкевича та св. Михаїла в Трансконі, за що одержав нагороду від КЮНА-централі кредитових Спілок. Він також належав до дирикції Осередку (ОУКО) і Дому Святої Родини для старших осіб, був головою Кооперативної Громади (10 років) і членом Дирекції Української Кооперативної Ради Канади.

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Любу, дочок: Віру (заміжню Король), Надю (зам. Петерсен), зятів: д-ра Олега Короля і Клауса Петерсена, внуків — Раю, Любу і Юлію, брата Василя і сестру Нусю в Україні, та багато племінників і племінниць.

Не судилось покійному І. Шкварчукові відвідати свою родину, що він задумував зробити цього літа. Хай йому сниться чарівна Україна і зелена Буковина.

Д.Я. ПД.

„Приятелі Дітей" знову в Україні

В березні цього року відбулася вже п'ята з черги поїздка добровольців, які привезли гуманітарну допомогу, цим разом, в найбільш віддалену місцевість східньої України. Південна група працювала під проводом голови „Приятелів Дітей" Руслани Вжесневської, а північна під проводом Данусі Бурдик. Ми привезли допомогу жителям 47-ох сиротинців й інтернатів, проїхавши „дорогома" східньої України підчас химерної весняної погоди приблизно 7,400 кілопетрів.

Добровольцями-працівниками під час цієї поїздки були: Руслана Вжесневська (Торонто), Дануся Бурдик (Гамилтон і Київ), д-р Христина Жаровська (Монтреаль), Марта Хичій (Торонто), Ліда Коморовська (Торонто), д-р Ярослав Шудрак (Торонто), Анді Катрел (Торонто), Мирослав Клід (Торонто), Любомир Тяский (Торонто), Богдан Голинський (Торонто), незаступимі, подивуґідні шофери наших автомобілів і транспорту — всі мешканці Львова, Тернополя і Києва.

Різні малі пригоди в дорозі не зіпсували нам доброго настрою і не зупинили нас в нашій заплянованій праці. Ми виконали наше завдання, ми привезли гуманітару медичну допомогу і передали її особисто у відповідні руки. Хочу підкреслити велику посвяту вихователів, лікарів і працівників цих установ, які ми відвідали. Вони працюють у дуже складних обставинах, щоб поліпшити долю цих бідних дітей.

Ми повернулися із прекрасним почуттям добре виконаного обов'язку і з твердою постановою продовжувати цю корисну і так на часі працю для добра дітей.

Вважаю, що буде цікаво і корисно для наших читачів довідатися про місцевості, в яких працювали наші добровольці.

По інтенсивній дводенній підготові у великому складі в містечку Давидів коло Львова, де ми переладували і приготували 20,000 кг. гуманітарної допомоги, дві групи розпочали свою подорож.

Південна група „відвідала: Львів, Кіровоград, Кривий Ріг, Нікополь, Донецьке, Марієнку, Амвросівку, Луганське, Артемівське, Краматорське, Слав'янське, Канів і Київ.

„Північна група" відвідала: Львів (Давидів), Хмельницький, Бердичів, Білу Церкву, Черкаси, Чигирин, Кременчук, Олександрію, Дніпродержинське, Селище Високе, Харків, Суми, Прилуки і Київ.

„Приятелі Дітей" подбали, щоб привезена гуманітарна допомога, подарована нашими людьми в Канаді і ЗСА, дійсно дійшла до рук сумлінних працівників і потребуючим дітям. В цьому році відбудуться ще три гуманітарні подорожі, одначе в дещо зміненій формі. Дві групи вже тепер є в Україні на своїх маршрутах: везуть із собою 32,000 кг. гуманітарної допомоги. Це є у формі медикаментів, їжі для новонароджених дітей, одежі, черевиків, іграшок, навчальних матеріялів. Наша харитативна праця в Україні є поділена на чотири незалежні регіони: захід, південний захід, схід, південний схід.

Сподіваємося, що цей підхід уможливить переведення докладнішої аналізи місцевих потреб і обставин та улегшить відвідини всіх сиротинців і інтернатів України. Ми тепер у розгарі праці, щоб ще цього року відвідати приблизно 10,000 дітей, які живуть в 60-ох сиротинцях і інтернатах України, і вручити їм приблизно 50,000 кілограмів допомоги, яку зібрала українська громада. Багато канадських добровольців працюють „поза кулісами" — збирають всяку фінансову, як і матеріяльну допомогу у формі куплених медикаментів, нових або маловживаних чистих діточих одягів, нових черевиків, іграшок та книжочок. Віддані добровольці сортують, як потрібно, перешивають та пакують ці речі для перевозу кораблем в Україну. Вони теж в постійних розшуках можливих джерел фінансової підтримки, а деякі плянують взяти особисту участь в заплянованих поїздках. Ми є безмежно вдячні нашим дорогим добровольцям і дуже гордимося ними. Без їхньої відданої, муравлиної праці неможливо було б подавати гуманітарну догомогу дітям-сиротам України. Звертаємося з проханням до членів громади скріплювати ряди наших добровольців. Охочих просимо зголошуватися до голови проєкту „Приятелі Дітей" Руслани Вжесневської на число телефону (416) 767-9337 або до працівників канцелярії Канадського Фонду Дітей Чорнобиля на число (416) 532-2223.

Фінансова та інша допомога є дальше конечно потрібна для успіху цього проєкту. Просимо висилати добровільні датки на слідуючу адресу: Children of Chornobyl Canadian Eund, 1555 Bloor St West, Toronto Ont. Canada M6P 1A5.

Просимо зазначити, що це на проєкт „Приятелі Дітей". Дотації є звільнені від податків.

Богдан Голинський

Епоха...

(Закінчення зі стор. 2)

прямок розвинувся у Франції в творах П. Верлена і ін. Повість-епос „Мазепа" Б. Лепкого, на мою думку, стоїть на рівні популярної повісти німця Е. М. Ремарка „На Заході без змін".

Щойно останніх 10—15 років, включно з проголошенням самостійности (1991), підіймають українську літературу на рівень світових літератур.

85-літній ювілей Української гімназії в Рогатині

Після розпаду СССР та 51 років закриття приватної української гімназії в Рогатині комуністичним режимом зродилася думка відновити діяльність тої школи заснованої коштом громадян-жертводавців в 1909 році. Ініціятором поновлення діяльности гімназії тепер ім. Володимира Великого, була громадсько-культурна організація „Дзвін", головою якої став Олег Бойкевич, депутат Івано-Франківської Обласної Ради.

Рішенням Ради з 19-го лютого 1991 року одобрено поновлення навчання в українській гімназії в Рогатині і вже 1-го вересня 1991 року почалося навчання. Директором гімназії став уродженець села Пуків, колишній інспектор шкіл в Рогатині, а по якомусь часі заступник директора пуківської середньої школи — Богдан Бандура. Навчання відбувається від початку відкриття школи в приміщенні колишньої польської гімназії. Будинок колишньої гімназії зайняли в 1944 році на педучилище, а потім на технікум сільського господарства, що міститься там до сьогодні. Мимо обіцянок дирекції технікуму опорожнити будинок для вжитку новововідкритій гімназії, ще досі не сталося.

Не зважаючи на всі перешкоди і невигоди, дирекція гімназії і Ювілейний комітет готуються до відзначення 85-ліття заснування славної української гімназії в Рогатині. Для підготови святкування ювілею гімназії відбулися наради, на яких заслухано інформацій: директора Б. Бандури, завідувача відділом культури Степана Дзеви, голови місцевої райспоживспілки Тараса Процика, заступника директора гімназії і голови Т-ва „Просвіта" в районі Дарії Городецької. Вирішено відзначити свято в днях 29-го до 31-го липня цього року. На те свято комітет запрошує випускників всіх років з України, з діяспори та зарубіжжя. Заплянованo провести конференцію, на якій буде зачитана доповідь про діяльність гімназії за час від заснування до 1918 року д-ра Олега Кудрика із ЗСА. З рефератом про працю гімназії в періоді від 1922 до 1939 року виголосить колишній учень гімназії, тепер ректор духовної семінарії св. Софія в Римі о. Іван Музичка.

Плянується і розповідь про відновлену діяльність гімназії директором Б. Бандурою, концерти та поїздки на визначні місця Опілля та при тій нагоді зустрітися із давніми і познайомитися з новими товаришами спільної Альма Матер в Рогатині.

За ближчими інформаціями в справі ювілею слід звертатися до дирекції гімназії ім. Володимира Великого в Рогатині на адресу: Україна — 285140, Івано-Франківська область, м. Рогатин, вул. Т. Шевченка 1 (гімназія), Бандура Богдан.

Із ЗСА можна телефонувати на число: 011-70-34-35-21-3-28 (через AT and T), або писати до села Пуків — індекс 284141 на ім'я як вище і там його тел. 64-2-47.

Володимир Мелько

Концерт-бенефіс учнів 8-ої кляси в Ірвінґтоні

Учні 8-ої кляси Школи св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., які є рівночасно учнями УМІ кл. Д. Карanович і Т. Богданської, а саме: П. Андрушків, Н. Гординська, Г. Каздоба, О. Курдик, Х. Кошіль, Х. Падковська і С. Пужик дають концерт в понеділок 6-го червня о год. 7-ій вечора в Народному Домі в Ірвінґтоні. Тим концертом вони хочуть подякувати отцям, сестрам і учителям за довголітню науку, а теж придбати фонди на шкоку св. Івана.

Рівночасно відбудеться виставка праць всіх учнів 8-ої кляси. Спонзорами концерту є УМІ і Кружок Матерей при школі св. Івана.

Таїса Богданська

Відбулися семінари українознавства в Гарварді

Кожного року у травні в Українському Науковому Інституті Гарвардського Університету (УНІГУ) закінчується цикл щотижневих наукових доповідей на семінарах українознавства. Це вже 24-ий рік в цьому відомому американському університеті відбувається реґулярний щотижневий форум для обміну науковими інформаціями, що і є своєрідною методологічною майстернею українських студій. Семінар українознавства і основна наукова праця УНІГУ здійснюються завдяки наявності залізних фондів в Гарварді, що були створені датками жертводавців Фонду Катедр Українознавства на ті цілі.

Вже майже чверть століття студенти, аспіранти, співробітники УНІГУ і професори, пов'язані з гарвардськими українськими студіями, а також запрошені науковці з інших університетів, обговорюють свою досліді́чу і наукову працю на семінарах. Теми семінарів охоплюють широкий діяпазон дисциплін, в тому числі історію, архівні досліди, політичні науки, економіку, літературознавство, філологію, соціологію, демографію, урбаністику й інші.

Цьогорічні семінари українознавства в Гарварді різнилися від попередніх тим, що взяло в них участь багато гостюючих вчених з України, які відбували стажування в Гарварді чи в інших американських наукових інституціях. Таким чином він давав американським експертам нагоду ближче запізнатися з професійними колегами з України, а українським вченим семінари стали вікном у західній науковий світ.

Цього року науковці з України читали доповіді на теми: літературознавства — Соломія Павличко, стипедистка Едварда Маскі Фелловшіп (ЗСА), з Інституту літератури Академії Наук України; економіки України — Василь Літвінов, стипендист Гамфрі Феллошіп в Бостонському університеті, з Міністерства Економіки України; мовознавства — Богдан Ажнюк, стипендист Едварда Маскі Фелловшіп з Інституту української мови Академії Наук України; недержавних наукових товариств в Україні — Олександер Слободянюк, гостюючий вчений Американського товариства фізиків, з Київського університету ім. Т. Шевченка; політики — Вадим Воїнов, стипендист Едварда Маскі Фелловшіп, з Київського Університету ім. Т. Шевченка; соціології — проф. Наталія Черниш з Львівського Університету.

Стипендисти Маскі Феллошіп, які отримали ці престижеві нагороди від американської Ради міжнародного обміну науковців (ІРЕКС) на перебування в Америці, відбувають наукове стажування в УНІГУ. Деякі доповіді появляться друком у гарвардських або інших наукових виданнях.

ФКУ

ПІВНІЧНОЄМЕНСЬКІ керівники висловили готовість розпочати мирний діялог з лідерами південної частини Ємену. Міністер плянування і розвитку Єменської Республіки Абдель Керім аль-Ар'яні повідомив, що північні війська якийсь час ще втримаються від штурму Адену, щоб „дати розкольникам можливість обдумати свої дії". Він запевнив, що наступ на Аден взагалі припиниться, „якщо Соціялістична партія підтвердить свою вірність територіяльній цілісності країни". Однак разом з тим міністер підкреслив, що Північний Ємен виступає проти будь-яких переговорів з лідером єменських соціялістів Алі Салемом аль-Бейдом. Радіо столиці Сана повідомило, нібито декілька родин чільних керівників південноєменської Соціялістичної партії „виїхали в сусідню Джібуті на російському кораблі".

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в четвер 26-го травня 1994 р. з Волі Всевишнього упокоївся в Бозі мій найдорожчий ЧОЛОВІК

бл. п.

ЕМІЛІЯН КІНДЗЄЛЬСЬКИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок 30-го травня 1994 р. в церкві св. Володимира Ґлен Спей, Н. Й.

Залишив в смутку:
дружину — КЛЯВДІЮ
та ближчу і дальшу родину в ЗСА й Україні.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що по тяжкій недузі в середу, 25-го травня 1994 р. упокоїлася в Бозі, на 72-му році життя вдома, на руках доньки наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

ІВАННА ЦІСИК

ПАНАХИДА — п'ятниця 27-го травня 1994 р. о год. 8:00-ій веч. в похоронному заведенні Кейн, Риджфілд, Конн.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — субота, 28-го травня 1994 р. о год. 12:00 пол. в українській католицькій церкві св. Володимира, Стемфорд, Конн., а відтак у вівторок, 31-го травня 1994 р. о год. 12:00 пол. на українському цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

У глибокому смутку:
доньки — МАРУСЯ
— КВІТКА з мужем ЕДВАРДОМ РАКОВИЧЕМ
внуки — ЛЕСЯ І ТІТА МЕРЛІ
— ЕДВАРД ВОЛОДИМИР РАКОВИЧ
брат — ВАСИЛЬ ЛЕВ з дружиною ОКСАНОЮ
братанки — НЯНЯ ЛЕВ з мужем АДРІЯНОМ ҐАВДЯКОМ
— ЛЕСЯ, РУТА І МАЯ ЛЕВ
та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

Замість квітів на могилу, родина просить складати пожертви на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля, або будову гуцульської церкви св. Тройці в Сілвер Спрінґ, Ма.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в неділю 29-го травня 1994 р. з волі Всевишнього заосмотрена Найсвятішими Тайнами відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ І СЕСТРА

бл. п.

НАДІЯ ОДАРКА ДАНИЛЮК з дому ЛОЗИНСЬКА

народжена в Ходорові — Україна, вдова по бл. п. Евгенові Данилюкові.

ПАРАСТАС — вівторок 31-го травня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми 129 E. 7th St. Ню Йорк.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — у середу 1-го червня о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:
сини — НЕСТОР
— АДРІЯН з дружиною ЛЮЇЗОЮ
внук — МИКОЛЬЦЬО
брат — МИРОЛЮБ ЛОЗИНСЬКИЙ
кузинки — ОЛЬГА ВАРЕЛЯ
— ВАРКА ШВЕД з родиною
похресниці — ОКСАНА ТИХАНСЬКА з мужем ЕВГЕНОМ і дітьми
— ЛІДІЯ КРАМАРЧУК з мужем БОГДАНОМ і синами
— СВЯТОСЛАВА І ОРЕСТ МЕНЦІНСЬКІ з родиною
— МАРТА ДАНИЛЮК з родиною
ближча і дальша родина в Україні і ЗСА.

Замість квітів просимо ласкаво складати пожертви на Семінарію св. Духа в Рудному — Україна, Фонд Дітей Чорнобиля через Союз Українок Америки 83 Відділ.

Допоможіть видати монографію про Олександра Олеся

Асоціація україністів Словаччини з нагоди 50-ліття від смерти найвизначнішого українського поета першої половини XX століття Олександра Олеся (1878-1944) має намір видати монографію про його життя і творчість. Рукопис монографії (280 стор. машинопису) вже готовий до друку. Її автор — відомий літературознавець Микола Неврлий з Братислави, який знав О. Олеся особисто. Вступ до неї написав Іван Дзюба.

На жаль, нестача фондів не дозволяє нам видати рукопис цієї праці до друку. Звертаємось до української громади в діяспорі. Допоможіть видати цю працю, яка увійде в актив українського літературознавства!

Імена жертводавців та суми їхніх внесків буде опубліковано в книзі. Гроші можна вислати звичайним чеком на адресу: Asociacia ukrajinistov Slovenska — predseda: Dr. Mykola Mushinka ,Dr. Sc., FF UPJS, 080 01, il. 17. novembra 1. Slovakia.

Микола Мушинка

У БІЛОМУ ДОМІ президент Билл Клінтон вручив вдові загиблого вояка-сержанта Ґері Гордона Кармен, Медалю пошани, якою нагороджено посмертно її чоловіка, що загинув у Сомалії 1993 року. Таку ж медалю отримала родина загиблого тамже сержанта 1-ої кляси Рендалла Шуґгарта. Окрема церемонія вручення нагород відбулася в понеділок, 23-го травня.

УСВТ „Ч. Січ" Парсипані — „Селтікс" — 2:0
УСВТ „Ч. Січ" — Піскатавей „Юнайтед" — 2:0

У двох чергових футбольних змаганнях за чемпіонат вищої дивізії Гарден Стейт Ліги Ню Джерзі, що мали відбутися 7-го і 15-го травня, „Ч. Січ" здобула чотири точки воковером, завдяки яким втримала, разом з польським клюбом „Краковія", чолову позицію в показнику табелі ігор.

Шотляндський клюб „Селтікс" не витримав фінансових зобов'язань і решту своїх змагань здав суперникам воковером.

В неділю, 15-го травня, футболісти „Ч. Січі" відбули поїздку до міста Піскатавей, де мали зустрітися з місцевим клюбом „Юнайтед". Виявилося, однак, що „з'єднаним" він не є, бо на площу змагань прибуло лише декілька його футболістів, решта з певних причин „застрайкували". Оплативши кошти невідбутих змагань і суддів, менаджер господарів був змушений віддати „січовикам" дві точки воковером. До закінчення цьогорічного сезону „Ч. Січі" залишилося ще три залеглі змагання, висліди яких остаточно вирішать, чи наша дружина втримається в цій сильній дивізії в першій трійці.

„Січовики" в пошані

Оксана Паливода, учасниця Спортової Школи „Ч. Січі", змагунка футбольної дружини „Ч. Січі", теж минулого тижня, була „коронована" як Міс Ґва Ранґ До і одержала „другу рангу відзначення", чорний пасок в ділянці карате, в якій тренує вже ряд років і здобуває великі успіхи.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успішні виступи юнацьких дружин „Ч. Січі"

Досить успішно проводять свої ігри за чемпіонати юнацьких дивізій Норден Кавнті Сакер Ліг юнацькі дружини „Ч. Січі". В дивізії 15-річних юні „січовики" під проводом Анни і Стефана Панасів за останні два тижні перемогли своїх одноліток: „Берген" СК 3:1 і двічі, вдома і на виїзді, з юнаками „Вайкофф" СК 2:1 і 4:1. Завдяки цим перемогам „Ч. Січ" зайняла в показнику табелі ігор два місця і тепер змагатиметься у фінальних розгривках (плей оф-у).

Старші юнаки, 19 річні і нижче, відбули два змагання за чемпіонат дивізії 19-річних, в яких перемогли: „Ріджвуд" СК 5:2 і одноліткі́в „Аллендейл" 2:1, завдяки чому вийшли на чолову позицію в показнику табелі ігор. Останні два залеглі змагання сезону остаточно вирішать долю чемпіонату тієї дивізії. З приємністю відзначаємо осяги юних футболістів „Ч. Січі", між якими бачимо ряд здібних футболістів, які вже сьогодні можуть ввійти до складу I дружини. Це доказ плідної праці проводу футбольної ланки „Ч. Січі" — О. Колодія, Анни і Стефана Панасів, Михайла Паливоди і особливо відданого тренера Ігоря Чупенка, який після приїзду з України півтора десятка років тому без перерви працює з нашим юнацтвом, в часі літа в Спортовій Школі „Ч. Січі" протягом року вдома на відкритих і взимку в закритих площах і залях. Як виявляється, ця важка і відповідальна праця, що додатково вимагає великої посвяти і терпіння батьків, остаточно дає свої плоди, вона стає вдячною, коли врешті бачимо її висліди і головно вдоволення і ентузіязм юних футболістів. Це теж доказ, що наш український футбол в ЗСА і Канаді можна тримати на належному рівні, якщо він організований на правильних підставах і йому присвячується належна увага.

Мирон Воробець, футбольний вихованець УСВТ К„Ч. Січ", минулого тижня був включений до почесного списка Палати слави Нюджерзького інституту технології, де цей наш футболіст теж встановив вагомі рекорди. Мирон був вибраний „ Олл Амерікен" в 1967 році до збірної ЗСА Пан-Амерікен, а в 1968 році — до Олімпійської збірної ЗСА.

УСК Ню Йорк — СПОРТФРЕНДС СК — 1:1
УСК Ню Йорк — „БАНАТУЛ" С. К. — 1:1

8-го і 15-го травня перша дружина УСК відбула чергові календарні змагання за чемпіонат II дивізії Космополітальної Ліги на виїздах і привезла до точкової скарбниці дві точки. В зустрічі в Пассейку з місцевим німецьким клюбом „Спортфренд" на початку господарі вели 1:0, але в 55-ій хвилині Роман Плісак ефективним голем вирівняв вислід 1:1, який не змінився до кінцевого свистка судді зустрічі. Резерва УСК перемогла резерв вистів „Спортфренде" вислідом 5:1.

У чергових змаганнях з румунським клюбом „Банатул" гра проходила у швидкому темпі, в якій наші футболісти мали технічну перевагу. Після кількох можливостей ще до перерви Гарвей з гарної акції нашого нападу здобув ведення 1:0.

Після відпочинку румунські футболісти почали швидкими атаками, одну з яких закінчили голем, вирівнявши вислід 1:1. Обидві дружини мали ще можливості добитися успіху, але завдяки енергійним діям воротарів і оборонців вислід зустрічі залишився незмінним. До закінчення цьогорічного футбольного сезону нашим футболістам залишилися ще одні залеглі змагання. Після цих двох змагань I дружина УСК займає в показнику табелі ігор II дивізії п'яте місце. Резервова дружина, якщо виграє останні змагання, здобуде чемпіонат своєї дивізії.

Склад I дружини: Макс, Раміро, Бані, Плісак, Дунов, Гарвей, Ясіне, С. Коваленко, Каревич, Брасяк, Гупало, Чікінйо, Фаділ. Провідник і тренер Стефан Коваленко.

Юнацька збірна України у фінальному турнірі чемпіонату Европи

На стадіонах Ірляндії проходить фінальний турнір чемпіонату Европи юнаків у віці 16 років, в якому вперше в історії бере участь збірна України.

У стартовому поєдинку збірна України перемогла репрезентацію Бельгії вислідом 2:0. Переможні голі для України здобули: Олег Федорук з Києва і Олег Ящук зі Львова. В черговій зустрічі збірна України подолала дружину Ісляндії вислідом 2:1. В цих змаганнях голі для України здобули Геннадій Зубов і Олег Ящук.

Напружено пройшов наступний поєдинок українських юнаків з однолітками Туреччини, який закінчився ремісовим вислідом 1:1. Єдиного голя для України здобув Зубов. Після цих змагань збірна Туреччини з кращим відношенням голів (7:2, Україна — 5:3) зайняла перше місце, Україна друге в підгрупі і обидві дійшли до четвертьфіналу. В четвертьфіналі Україна елімінувала збірну Англії після ремісового висліду 2:2 карними стрілами 5:4. В інших поєдинках Данія перемогла збірну Білорусії 3:1, Австрія елімінувала збірну Росії 2:0. Збірна Туреччини мала зустріч з юнаками Португалії. В зустрічі з англійськими юнаками суперники двічі вели 1:0 і 2:1, але Федорук і пізніше Сергій Омелянович з Луганська зуміли вирівняти 2:2. Після двох догривок вислід не змінився і тому суддя зарядив карні стріли.

В цій серії відзначився воротар України Олег Остапенко з Дніпропетровська, який тричі оборонив карні стріли. У півфіналі мали зустрітися збірні: Україна — Данія і Туреччина — Австрія.

Розпочалися елімінаційні розгривки за чемпіонат Европи збірних юнаків у віці 18 років. Свою першу відбіркову зустріч збірна України відбула у Львові на місцевому стадіоні „Україна" при участі 18,000 глядачів. Першим суперником збірної України була репрезентація Голляндії. Ця історична зустріч закінчилася ремісовим вислідом 2:2. Голі для України здобули Шищенко і Шевченко.

Крім них у складі збірної України виступають: Керноженко, Анікеєв, Павлюх, Романишин, Доценко, Закотюк, Костюк, Котюк, Вoскобійник, Паршин.

Після тієї зустрічі збірна України вирушила до Німеччини, де має пройти тренувальний збір, після якого переїде до Голляндії на відплатні змагання з юнаками тієї „футбольної країни".

(от)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

РОЗАЛІЯ МІЛЬКО член УНС Відд. 49-го Т-ва ім. св. Арх. Михаїла в Торонто, Онт. Канада померла 26-го лютого 1994 року на 92-му році життя. Нар. 1901 року в Рівна Ліско, Україна. Членом УНС стала 1959 року. Залишила у смутку доньку Анну, синів Михайла і Володимира з родинами та 10 внуків і вісім правнуків. Похорон відбувся 2-го березня 1994 року на цвинтарі Maunt Hope в Торонто, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ЕВЕЛИН БРИНДА член УНС Відд. 256-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя у Рівергед, Н.Й. померла 10-го січня 1994 року на 68-му році життя. Нар. 9-го січня 1926 року в Беттінг Голлов, Л.Ай., Н.Й. Членом УНС стала 1981 року. Залишила у смутку мужа Честера, сина Йосифа, двоє внуків — Йосифа і Трейсі. Похорон відбувся 13-го січня 1994 року на цвинтарі св. Івана в Рівергед, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Кирило Безкоровайний, секр.

ЮРІЙ ДАЧИШИН член УНС Відд. 423-го в Чикаґо, Ілл. помер 6-го січня 1994 року на 89-му році життя. Нар. 18-го вересня 1905 року в Мостисках, Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Марію Дачишин, дочку Христину Таран, зятя Віктора, внуків Михайла і Наталію та шваґерку Соню Дачишин. Похорон відбувся 10-го січня 1994 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Ґоєвич, секр.

ВІРА АЛЬОЕ член УНС Відд. 179-го Т-ва ім. св. Володимира в Ст. Люїз, Мо. померла 9-го лютого 1994 року на 65-му році життя. Нар. 5-го серпня 1928 року в Карбондейл, Па. Членом УНС стала 1946 року. Залишила у смутку сина Михайла III, дві дочки Деббру Адамас, Юдіт Анн Альое; двох братів Михайла й Еміля Голдеських, три сестри: Мері Ставт, Бетті Ельц і Енн Туровіс, четверо внуків, племінників і племінниць. Похорон відбувся 12-го лютого 1994 року на цвинтарі Our Mother of Sorrows, Carbondale, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

Наталія Шуя, секр.

СТЕФАН БІЛЕЦЬКИЙ член УНС Відд. 372-го Т-ва ім. Івана Франка в Плейнфілд, Н.Дж. помер 19-го лютого 1994 року на 63-му році життя. Нар. 13-го жовтня 1930 року в С. Плейнфілд, Н.Дж. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Етол, 3 сестри Марію, Юлію і Дарію; шваґрів, племінників і племінниць. Похорон відбувся на цвинтарі Розгіл в Ліндин, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Ломнишин, секр.

АННА КАРПИН член УНС Відд. 83-го Т-ва ім. Івана Франка в Філядельфії, Па. померла 20-го лютого 1994 року на 77-му році життя. Нар. 1917 року в Добромилю, Україна. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку синів Юрія, Зеновія з дружиною і трьома дітьми, сестру Розалію з сином Миколою, невісткою Олею і двома внуками. Похорон відбувся 26-го лютого 1994 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Степан Гавриш, секр.

ЯРОСЛАВ ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ член УНС Відд. 47-го Т-ва ім. Ольги Басараб в Бетлегемі, Па. помер 25-го березня 1994 року на 79-му році життя. Нар. 1914 року в Тернополі, Україна. Членом УНС став 1972 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, дочок Марту з мужем Романом і сином Юльком, Надію з мужем Евгеном Кидом, Оксану з мужем Юрієм Клапіщаком і доньми Софійкою і Діянкою, сина Адріяна, сестру Ірину, тещу Марію Білозор, родини: Цегельських і Коропецьких; близьку і дальшу родину в Україні, Польщі й Америці. Похорон відбувся 30-го березня 1994 року у Вроцлавю, Польща.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Гарас, секр.

АНТІН ГЛИСТА член УНС Відд. 161-го Т-ва св. Василія в Ембридж, Па. помер 21-го лютого 1994 року на 84-му році життя. Нар. 3-го січня 1910 року в Ембридж, Па. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Елізабет, дочку Дженет, внуків Тому, Кімберлі, Трой і Террі, правнуків: Атену, Алішу і Ешлі. Похорон відбувся 24-го лютого 1994 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Економі Боро, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЯРОСЛАВ ГУК колишній головний радний УНС, член 277-го Відділу Т-ва ім. св. Івана в Гартфорді Конн. помер 6-го березня 1994 року на 73-му році життя. Нар. 1921 року у Вунсакет, Р. Ай. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дочки Катерину і Дебру та 6 внуків. Похорон відбувся 9-го березня 1994 року на цвинтарі св. Михайла в Ґлестонбурґу, Кт.

Вічна Йому Пам'ять!

Осип Гладун, секр.

ЙОСИФ РОБЕРТ АБРУЦЦІ член УНС Відділу 155-го в Перт Амбой, Н.Дж. помер 3-го вересня 1993 року на 72-му році життя. Нар. 24-го жовтня 1921 року у Вест Брайтон, С. Ай. Н.Й. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Катерину, синів Роберта, Йосифа і Ричарда, дочки Джоен і Маріянну. Похорон відбувся 7-го вересня 1993 року на цвинтарі Ocean County Memorial Park in Silverton, Toms River, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар